

USTAWA

z dnia

o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa warunki i tryb udzielania przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym, przeznaczonego na przedsięwzięcia mające na celu przywrócenie płynności finansowej.

Art. 2. Pod pojęciem instytucji finansowej należy rozumieć mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bank, fundusz inwestycyjny, towarzystwo funduszy inwestycyjnych, dom maklerski i zakład ubezpieczeń.

Art. 3. 1. Wsparcie może być udzielane w formie:

- 1) gwarancji Skarbu Państwa;
- 2) pożyczek skarbowych papierów wartościowych;
- 3) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych z odroczonym terminem płatności;
- 4) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych z rozłożeniem płatności na raty;
- 5) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych w drodze oferty kierowanej do określonej instytucji finansowej.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być udzielone bankowi.

3. W celu zabezpieczenia wsparcia, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych może żądać ustanowienia zabezpieczenia gwarantującego zwrot pełnej kwoty wsparcia wraz z odsetkami.

4. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 3, może być ustanowione w szczególności w formie:

- 1) zastawu;
- 2) hipoteki;
- 3) przewłaszczenia na zabezpieczenie;
- 4) gwarancji lub poręczenia;
- 5) weksla in blanco.

Rozdział 2

Gwarancje

Art. 4. 1. Skarb Państwa może udzielić gwarancji spłaty kredytu refinansowego, w rozumieniu art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim

(Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „gwarancją dla Narodowego Banku Polskiego”.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego, w drodze umowy, na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

3. Gwarancja dla Narodowego Banku Polskiego może być udzielona do wysokości 50% pozostającej do spłaty kwoty kredytu refinansowego.

Art. 5. 1. Skarb Państwa może udzielić gwarancji spłaty kredytów oraz linii kredytowych przyznanych przez banki innym bankom, w celu utrzymania przez te banki odpowiednich wymogów wynikających z norm płynności określonych w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „gwarancją dla banków”.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela gwarancji dla banków, w drodze umowy, na wniosek banków.

Art. 6. 1. Gwarancja dla Narodowego Banku Polskiego oraz gwarancja dla banków obejmuje spłatę kredytu wraz z odsetkami umownymi oraz innymi kosztami związanymi z kredytem.

2. Wysokość gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz gwarancji dla banków jest pomniejszana o nominalną wartość skarbowych papierów wartościowych oraz papierów wartościowych wyemitowanych przez Narodowy Bank Polski będących przedmiotem zabezpieczenia.

Art. 7. 1. Wyплаты z tytułu gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz z tytułu gwarancji dla banków są pomniejszane o spłaty kredytu dokonane przez kredytobiorcę oraz o kwoty uzyskane przez Narodowy Bank Polski lub bank udzielający kredytu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w wyniku zaspokojenia się z przedmiotu zabezpieczenia.

2. Wydatki w celu wykonania zobowiązania z tytułu gwarancji mogą być dokonywane bez względu na poziom środków finansowych zaplanowanych na ten cel w ustawie budżetowej. Przepisy art. 139 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.³⁾) stosuje się odpowiednio.

Art. 8. 1. Od gwarancji, o których mowa w art. 4 i 5, jest pobierana opłata prowizyjna.

2. Szczegółowe warunki gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz gwarancji dla banków określają umowy, o których mowa w art. 4 ust. 2 oraz art. 5 ust. 2.

Art. 9. Do gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz do gwarancji dla banków nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.⁴⁾), z wyjątkiem art. 31.

¹) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 61, poz. 410.

²) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1059.

³) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

⁴) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1535 i Nr 281, poz. 2785 oraz 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538.

Rozdział 3

Pozostałe formy udzielania wsparcia

Art. 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze umowy może, w imieniu Skarbu Państwa, udzielać pożyczek skarbowych papierów wartościowych.

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze umowy może, w imieniu Skarbu Państwa, udzielić wsparcia poprzez sprzedaż skarbowych papierów wartościowych z odroczonym terminem płatności lub rozłożeniem płatności na raty.

2. W przypadku opóźnienia w dokonaniu odroczonej płatności lub którejkolwiek z rat, Skarbowi Państwa przysługuje roszczenie o zapłatę. Wyciągi z ewidencji księgowej, podpisane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i opatrzone jego pieczęcią, stwierdzające istnienie zobowiązania i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi przez wydanie listu emisyjnego warunki emisji skarbowych papierów wartościowych i sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.

2. List emisyjny zawiera w szczególności:

- 1) datę emisji;
- 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
- 3) jednostkową wartość nominalną;
- 4) walutę, w której może nastąpić emisja, lub sposób określenia waluty emisji;
- 5) cenę zbycia lub sposób jej ustalenia, o ile emisja nie następuje w celu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3;
- 6) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
- 7) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
- 8) datę, od której nalicza się oprocentowanie skarbowych papierów wartościowych tej emisji;
- 9) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych podaje do publicznej wiadomości warunki danej emisji. Podanie do publicznej wiadomości listu emisyjnego jest warunkiem dojścia emisji do skutku.

Art. 13. Emisja następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych papierów wartościowych.

Art. 14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w imieniu Skarbu Państwa, może dokonać częściowego umorzenia udzielonej na podstawie ustawy pożyczki, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, lub płatności za skarbowe papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 – 5.

Art. 15. 1. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ustawie, nie stosuje się przepisów art. 89, 90 i 94 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.

2. Emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ustawie, nie wlicza się do limitów określonych w ustawie budżetowej.

Rozdział 4

Tryb udzielania wsparcia

Art. 16. 1. Wsparcia, o którym mowa w art. 3, udziela, w imieniu Skarbu Państwa, na wniosek instytucji finansowej minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać, w szczególności:

- 1) nazwę podmiotu;
- 2) wysokość wnioskowanej kwoty wsparcia;
- 3) informacje o aktualnej sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu;
- 4) formy proponowanego zabezpieczenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego oraz Prezesa Narodowego Banku Polskiego może udzielić wsparcia, określając jego formę, warunki oraz wysokość.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może upoważnić Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego do wyrażania opinii, o której mowa w ust. 4.

6. Odmowa udzielenia wsparcia nie stanowi podstawy roszczeń instytucji finansowych oraz osób trzecich wobec Skarbu Państwa.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

Art. 17. Pożyczki, które zostaną udzielone na podstawie ustawy, nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych.

Art. 18. Wsparcie na zasadach określonych w ustawie może być udzielane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.